

Приложение 4
к Положению о Двадцать пятом Санкт-Петербургском конкурсе
молодых переводчиков «*Sensum de Sensu*»

Конкурсные задания
Двадцать пятого Санкт-Петербургского конкурса молодых переводчиков
«SENSUM DE SENSU»
2025

Славянский раздел

Работая со славянскими языками, береги русский язык.

Номинация I. Художественный перевод с польского языка на русский язык (поэзия).

Для участия в конкурсе требуется, по выбору участника, перевести два из приведенных ниже стихотворений Эвы Шельбург=Зарембины:

<p>WIOSNA IDZIE</p> <p>Przyleciały skowroneczki z radosną nowiną, zaśpiewały, zawołały ponad oziminą: - Idzie wiosna! Wiosna idzie! Śniegi w polu giną!</p> <p>Przyleciały bocianiska w bielutkich kapotach, klekotały, ogłaszały na wysokich płotach: - Wiosna! Wiosna idzie! Po łąkowych błotach!</p> <p>Przyleciały jaskółeczki kołem kołujące, figlowały, świergotały radośnie krzyczące: - Idzie wiosna! Wiosna idzie! Prowadzi ją słońce!</p> <p>STARA PIOSENKA</p> <p>Jedzie Jasio z rana w boku. Pod okienkiem zwolnił kroku. Wyszła Kasia, Kasiuleńka, przybieżała do Jasieńka.</p> <p>– Zsiądź, przyniosę wody, dla twych ust ochłody. Przemyję ci rany, braciszku kochany.</p> <p>I będę prosiła bardzo Pana Boga, żeby się skończyła bitwa zła i sroga,</p> <p>żeby każdy człowiek pracował spokojny – żeby nigdy w świecie nie było już wojny!</p>	<p>JESIENNE LIŚCIE</p> <p>Z tym jesiennym wiatrem tańczą sobie liście, tańczą sobie tańczą czerwone złociście.</p> <p>Z tym jesiennym wiatrem odtańczą daleko, i nie skończą tańczyć, aż za siódmą rzeką.</p> <p>Aż za siódmą rzeką, Aż za siódmą górą, Aż je śnieg przykryje Grubą, białą chmurą.</p> <p>KASZTANY</p> <p>Weź brązowe palko, synku kochany. Pójdziemy do parku zbierać kasztany.</p> <p>Leżą tam, jak małe kolczaste jeże. Kto z nas, synku, prędzej i więcej zbierze?</p> <p>Czyje będą ciemne, a czyje w łątki, Czy twoje syneczku, czy twojej matki?</p> <p>I co z nich zrobimy: krówki czy konie? I kto przy tym bardziej popłami dłonie?</p> <p>Kto je potem szybciej w domu umyje? Kto się komu pierwszy rzuci na szyję?_____</p> <p>Эва Шельбург-Зарембина (1899-1988) - классик польской поэзии для детей, автор</p>
---	--

Двадцать пятый Санкт-Петербургский конкурс молодых переводчиков *Sensum de Sensu*
Приложение 4. Славянский раздел

	многих книг, первый председатель совета детского Ордена Улыбки.
--	---

Номинация II. Художественный перевод с чешского языка на русский язык (поэзия).
Для участия в конкурсе требуется, по выбору участника, перевести два из приведенных ниже стихотворений Иржи Волькера:

VĚCI

Miluji věci, mlčenlivé soudruhy,
protože všichni nakládají s nimi,
jako by nežily,
a ony zatím žijí a dívají se na nás
jak věrní psi pohledy soustředěnými
a trpí,
že žádný člověk k nim nepromluví.
Ostýchají se první dát do řeči,
mlčí, čekají, mlčí,
a přeci
tolik by chtěly trochu si porozprávět!

Proto miluji věci
a také miluji celý svět.

VZDÁLENÁ MILÁ

Včera byly u mne na návštěvě
všechny hvězdy,
- měsíc sedl si do velké lenošky, -
ale když jsem se jich mezi řečí ptal,
zda kdo mou milou někde uhlídal,
tak všichni vstali
a šli ji hledat.

Odešli asi do velmi vzdáleného
kraje,
protože dnes jich ani vidět není.
Prší mi do světnice a veliká tma je,
v šeru od všech věcí беру
rozloučení:
housle, knihovno, stolku,
pán Bůh je dlužen mi radostnou,
červenou holku,
daleko kdesi ji schovává.

Hvězdy a měsíc jsou tuze už
staří,
myslím, že se jim nepodaří
dojít až tam...

Musím jít sám.

ŽEBRÁCI

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebrák s mošnou a holí:
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových polí,
na prahu stanul a prosil.

Tenkrát měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech úží
černé šaty, límec, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.
Nic jsem mu nedal, - neměl jsem rukou.
Jen jsem se styděl,
když jsem jeho oči viděl,
modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.
Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.

Ted' chodím městem a Pána Boha hledám,
vím, že tu chodí s mošnou a holí,
vím, že se jednou s ním shledám,
ale už mě to nezabolí,
protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou. Stoupnem si na nároží
s čepicí v rukou, slunce nad hlavou.

"O lásku prosíme, lidé boží, -
- otevřte
srdce!"

Иржи Волькер (1900-1924) – легенда чешской поэзии XX века, поэт-лирик, наивный социалист. рано умерший от туберкулеза
Приведенные стихотворения взяты из его книги стихов «Гость в дом» (1921)

Номинация III. Художественный перевод со словацкого языка на русский язык (поэзия).
Для участия в конкурсе требуется, по выбору участника, перевести два из приведенных ниже стихотворений Лацо Новомеского :

<p>«LÁSKA, ACH LÁSKA,...»</p> <p>Láska, ach láska, na živé mŕtve mení.</p> <p>Bol on a ona. V tichu padajúcom na hvozdy objali, objímali sa a v nenásytnej l'úbosti ostali očarení.</p> <p>MOTÝĽ NAD LAMPOU</p> <p>Až sa deň do tmy zrúti, motýľ vyletí, v okrajoch krídel skryje vykrojené rty.</p> <p>A hľadá iné rty k tým ukradnutým rtom, za nimi bez ustania blúdi večerom.</p> <p>Zlodej i láska chcú byť večne skrytí tmou, hľa, ako protestuje motýľ nad lampou.</p> <p>CHVILA</p> <p>Na chladné sklo si pritisneme líce z kaviarne nudne hľadiet' do ulice.</p> <p>Tak mnohí sme tu , predsa sme len sami, po ceste milenky idú s milencami.</p> <p>Ulica s ľuďmi, veci s vecmi v zhode učia nás večnú múdrosť o živote.</p> <p>Hovoria stolce z plyšu, mäkké drapérie, že život najkrajší je, keď sa žije.</p> <p>BÁSEŇ</p> <p>Čas letí jak vtáci nedozierni.</p> <p>1904 – na rok ten zabudol som jak na svoj dáždňik čierny v Café Union.</p>	<p>Lež toľko viem, že v roku tom oblohu sotva kryla jasavá hviezda z Betlehema, len jedna žena v bolesti chlapca porodila.</p> <p>Čas letí jak vtáci nedozierni. Snáď 19 ráz opadali kvety, kým chlapec vraviet' začal.</p> <p>Úžasná sila sveta nezastená z detského pozdravenia.</p> <p>Na svete boli silní i slabí, v New Yorku stáli mrakodrapy. Smial sa i Paríž, zošitý krásnymi mosty, a černoč černošku miloval na brehu Slonovej kosti a žena v Moskve o lepšom šťastí snila, o väčšej skyve chleba.</p> <p>Tá pieseň chlapca podobu sveta nezmenila.</p> <p>A zdá sa, že žiť tu nebolo mu treba, keď pranič svetu nedá.</p> <p>Lež predsa:</p> <p>pripíšte k jeho chvále, že miloval tak strašne, neskonale veci a vecičky sveta.</p> <hr/> <p>Ладислав (Лацо) Новомеский (1904-1976) - словацкий поэт, публицист и общественный деятель. автор поэтических сборников «Поэзия» (2005) и «Дом, где мы живем» (2012).</p>
--	---

Двадцать пятый Санкт-Петербургский конкурс молодых переводчиков *Sensum de Sensu*
Приложение 4. Славянский раздел